

var sådan særlig hensigtsmæssig: Buffet: Der serveres ikke svinekød – punktum!

Nej, det gør der selvfølgelig ikke, når det drejer sig om det multietniske samfund, og det får mig til endnu en gang at spørge ministeren, om han ikke synes, at det er et typisk tegn på, hvad det danske samfund er ved at udvikle sig til. Og jeg vil sige til indenrigsministeren: Lad være med at bagatellisere det, lad være med at forsøge at latterliggøre det, for det er emnet faktisk alt for alvorligt til.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen): Jamen jeg er ikke enig i – hvis det er den holdning, man mener, man har fået ved at læse biskop Kjeld Holms indbydelse – at vi i tolerance ikke skal stå for, hvad vi selv tror på. Det er slet ikke min holdning. Slet ikke. Det vil jeg gerne sige.

Det var ikke for at latterliggøre det, at jeg sagde det. Man kunne da efter min mening udmærket servere svinekød for nogle af deltagerne derude, selvfølgelig under hensyntagen til, at der er nogle, der ikke vil spise det: Jøder, muslimer og lignende. Det er jeg med på. Men det andet er ikke en holdning, jeg har. Det er en holdning, Nævnet for Etnisk Ligestilling tilsyneladende efter spørgernes mening har. Jeg har ikke sagt – for så nøje har jeg ikke læst det hele – at det skulle være gennemsyret af en sådan holdning. Det har jeg ikke. Men det er ikke min holdning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 104: Forslag til lov om ændring af lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. (Forlængelse af ordning med mulighed for at tilbageholde stofmisbrugere i behandling).
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 1/12 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Karen J. Klint (S):

Titlen på L 104 kunne antyde, at der er tale om ændring af indholdet i en tidligere lov. Denne ændring er i dette tilfælde til at overskue, for det handler alene om at udsætte en frist for, hvornår loven skal tages op.

Hvorfor så udsætte denne frist, når det endda handler om en lov, ingen sådan rigtig har taget til sig? Hvorfor så ikke bare afskaffe loven? Det ville jo ikke skade nogen.

Når vi i den socialdemokratiske gruppe kan gå ind for en fristforlængelse, er det, fordi vi ønsker at bruge tiden til en mere aktiv vurdering af, hvordan forskellige behandlingstilbud til misbrugere kan få mere gennemslagskraft i amterne og over for de pågældende selv, herunder også en grundig drøftelse af anvendelsen af eventuel magt i behandlingen over for denne målgruppe. Det har Folketinget jo med held gjort over for andre borgergrupper, sidst med loven om magtanvendelse og øget retssikkerhed for borgere, der får tilbud i boliger efter serviceloven.

Socialudvalget har lige været i Norge for at få indblik i deres lovgivning om magtanvendelse for at påbegynde eller færdiggøre en behandling. Jeg tror ikke, vi skal kopiere deres lovgivning, men mulighederne for at få succes med behandlingen herhjemme står ofte til kritik, så vi skal have en ny drøftelse af, hvordan vi gør det, også om magt og retssikkerhed i forhold til misbrugerne.

Men vi kan ikke tale om magt uden samtidig at tale om etik og kvalitet i behandlingen og om retsstillingen både i forhold til det at få et tilbud og i forhold til klageadgang. I retsstillingen må også høre en forpligtelse til, at der så reelt er et tilstrækkeligt antal kvalificerede pladser til rådighed.

Uanset om vi vil det eller ej, kommer debatten også til at handle om det ufødte barns beskyttelse mod skader forvoldt af moderens misbrug.

I denne debat bliver det for snævert kun at tale om stofmisbrugere, for der er ingen tvivl om, at alkoholmisbrug skader mere og skader flere børn end narkotika.

Så lad os bruge den forlængede tidsfrist til konstruktivt at tale om problemerne og til at få en bred og åben debat om, hvordan vi kan gennemføre flere behandlingstilbud succesfuldt, herunder også til at drøfte fordele og ulemper.